

Handbok i debunkning 2020 ...

Författare

Stephan Lewandowsky

University of Bristol and
University of Western Australia
cogsciwa.com

John Cook

George Mason University
climatechangecommunication.org

Ullrich Ecker

University of Western Australia
emc-lab.org

Dolores Albarracín

University of Illinois at Urbana Champaign
psychology.illinois.edu/people/dalbarra

Michelle A. Amazeen

Boston University
bu.edu/com/profile/michelle-amazeen/

Panayiota Kendeou

Department of Educational Psychology,
University of Minnesota
cehd.umn.edu/edpsych/people/kend0040/

Doug Lombardi

University of Maryland
sciencelearning.net

Eryn J. Newman

Research School of Psychology,
The Australian National University
erynjnewman.com

Gordon Pennycook

Hill Levene Schools of Business, University of Regina
gordonpennycook.net

Ethan Porter

School of Media and Public Affairs; Institute for Data,
Democracy and Politics; Department of Political
Science (courtesy), George Washington University
ethanporter.com

David G. Rand

Sloan School and Department of Brain and
Cognitive Sciences, MIT
daverand.org

David N. Rapp

School of Education and Social Policy & Department
of Psychology, Northwestern University
rapplab.sesp.northwestern.edu

Jason Reifler

University of Exeter
jasonreifler.com

Jon Roozenbeek

University of Cambridge
chu.cam.ac.uk/people/view/jon-roozenbeek

Philipp Schmid

Department of Psychology, University of Erfurt
philippschmid.org

Colleen M. Seifert

University of Michigan
lsa.umich.edu/psych

Gale M. Sinatra

Rossier School of Education,
University of Southern California
motivatedchangelab.com/

Briony Swire-Thompson

Network Science Institute, Northeastern University
Institute of Quantitative Social Science,
Harvard University,
brionyswire.com

Sander van der Linden

Department of Psychology, University of Cambridge
psychol.cam.ac.uk/people/sander-van-der-linden

Emily K. Vraga

Hubbard School of Journalism and Mass
Communication, University of Minnesota
emilyk.vraga.org

Thomas J. Wood

Department of Political Science, Ohio State University
polisci.osu.edu/people/wood.1080

Maria S. Zaragoza

Department of Psychology, Kent State University
kent.edu/psychology/profile/maria-s-zaragoza

Granskare: Lisa Fazio, Anastasia Kozyreva, Philipp
Lorenz-Spreen, Jay Van Bavel
Grafisk design: Wendy Cook
Översättare: Lotten Kalenius, Vetenskap och
Folkbildning
Granskare svensk översättning: Eva Johansson

För mer information om handboken samt om den process under vilken den utvecklats, besök:
<https://sks.to/db2020>.

Citera med följande källhänvisning:

Lewandowsky, S., Cook, J., Ecker, U. K. H., Albarracín, D., Amazeen, M. A., Kendeou, P., Lombardi, D., Newman, E. J., Pennycook, G., Porter, E. Rand, D. G., Rapp, D. N., Reifler, J., Roozenbeek, J., Schmid, P., Seifert, C. M., Sinatra, G. M., Swire-Thompson, B., van der Linden, S., Vraga, E. K., Wood, T. J., Zaragoza, M. S. (2020). The Debunking Handbook 2020. Tillgänglig här: <https://sks.to/db2020>. DOI:10.17910/b7.1182

Felaktig information kan göra skada

Felaktig information (eng. "misinformation") är falska fakta som sprids antingen av misstag eller med avsikt att vilseleda. När det finns avsikt att vilseleda kallas det för desinformation (eng. "disinformation"). Felaktig information har potential att orsaka betydande skada för både individer och samhället. Det är därför viktigt att skydda människor från att bli felaktigt informerade, antingen genom att göra dem motståndskraftiga mot felaktig information innan de möts av den eller genom att "debunka" (ungefär "avslöja/säga sanningen om") informationen efter att människor hunnit exponeras.

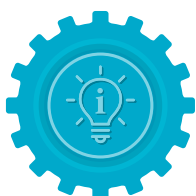
Felaktig information kan fastna!

Faktaundersökning kan minska människors tilltro till falsk information. Dock har den felaktiga informationen ofta fortsatt inflytande på människors sätt att tänka även efter att de tagit till sig och accepterat ett tillrättaläggande - detta kallas för "den fortsatta inflytelseeffekten" (eng. "continued influence effect") [1]. Även om ett tillrättaläggande verkar vara effektivt—genom att människor erkänner det och det är uppenbart att de har ändrat uppfattning—förlitar de sig ofta på den felaktiga informationen i andra sammanhang, till exempel när de svarar på frågor som endast indirekt är relaterade till misinformationen. Det är därför viktigt att använda de mest effektiva tillvägagångssätten för debunking för att uppnå maximal effekt.

Förhindra att felaktig information fastnar om du kan

Eftersom felaktig information har en tendens att fastna är det bäst att föregripa den. Det kan göras genom att förklara vilseledande och manipulativa argumentationsstrategier för folk. Det är en teknik som kallas för inokulering (eng. "inoculation"), som gör människor motståndskraftiga mot vidare manipulationsförsök. En möjlig nackdel med inokulering är att det kräver förkunskap om desinformationstekniker och fungerar därför bäst innan människor har exponerats för felaktig information.

Debunka ofta och ordentligt

Om du inte kan föregripa måste du debunka. För att debunking ska vara effektiv är det viktigt att komma med detaljerade motbevis [2,3]. Ge en tydlig förklaring till (1) varför det nu är klart att informationen är falsk, och (2) vad som istället är sant. När de detaljerade motbevisen har lyfts fram kan den felaktiga informationen släppa sitt grepp. Utan detaljerade motbevis kan den felaktiga informationen fortsätta att klamra sig fast trots försök till tillrättalägganden.

Felaktig information kan orsaka skada

Misinformation skadar samhället på ett flertal sätt [4,5]. Om föräldrar avstår från att låta sina barn vaccineras baserat på inkorrekta uppfattningar blir folkhälsan lidande [6]. Om människor faller för konspirationsteorier rörande COVID-19 är det mindre sannolikt att de följer myndighetsrekommendationer för att hantera pandemin [7] och utsätter på så sätt oss alla för fara.

Det är lätt att bli vilseledd. Det vi känner igen blir ofta sammankopplat med sanning. Det är mer sannolikt att vi tror på saker som vi har hört många gånger än på information som är ny.

”Objektiv sanning är mindre viktig än igenkänning: vi tenderar att tro på osanningar när de upprepas tillräckligt många gånger.”

Detta fenomen kallas för ”skenbar sanningseffekt” (eng. ”illusory truth effect”) [8,9]. Alltså, ju mer människor möts av felaktig information som de inte utmanar, desto sannare verkar den felaktiga informationen och desto mer fastnar den. Även om en källa identifieras som opålitlig, eller är uppenbart falsk och inkompatibel med ens egen ideologi, gör en upprepad exponering för information ändå att människor tenderar att tro på dess påståenden [10,11,12,13].

Felaktig information är ofta genomsyrad av känslomässigt språk och utformad för att väcka uppmärksamhet och ha ett övertygande tilltal. Detta främjar dess spridning och kan förstärka dess effekt [14], speciellt i dagens uppkopplade ekonomi där användarens uppmärksamhet har blivit en råvara [15].

Fakta kan också undermineras genom att ”bara ställa frågor”, en teknik som tillåter provokatörer att antyda osanningar eller konspirationer och samtidigt uppehålla en respektabel fasad [16]. I en studie räckte det till exempel att ställa frågor som antydde en konspiration kring zikaviruset för att få människor att tro på konspirationen [16]. På samma sätt kan du om du inte läser vidare efter en rubrik som ”Finns utomjordingar bland oss?” få med dig en felaktig uppfattning.

Begrepp

Misinformation: Felaktig information som sprids, oavsett avsikt att vilseleda.

Desinformation: Felaktig information som medvetet sprids för att vilseleda.

Falska nyheter: Felaktig information, ofta uppseendeväckande till sin natur, som imiterar nyhetsinnehåll (eng. ”fake news”).

Fortsatt inflytelseffekt: Den fortsatta tron på felaktig information i minne och resonemang efter att en trovärdig rättning har skett.

Skenbar sanningseffekt: Upprepad information är mer trolig att bedömas som sann än ny information eftersom den har blivit mer bekant.

Var kommer misinformation från?

Felaktig information innefattar allt från föråldrade nyheter som initialt tagits för sanning och som spridits i god tro, till tekniskt korrekta men vilseledande halvsanningar och till helt fabricerad desinformation som medvetet sprids för att vilseleda eller förvirra allmänheten. Människor kan även få felaktiga uppfattningar från uppenbart fiktivt material [17,18]. Starkt partiska nyhetskällor producerar regelbundet desinformation [19], vilken senare sprids och cirkulerar i partiska nätverk. Misinformation har många gånger visat sig sätta den politiska agendan [20].

Felaktig information kan fastna!

”Felaktig information fastnar lätt—även när den verkar ha blivit korrigerad.”

Ett grundläggande problem med felaktig information är att även om rättelser kan verka reducera människors tro på osanningar, fortsätter ofta den felaktiga informationen att påverka människors sätt att tänka—detta kallas för ”den fortsatta inflytelseeffekten” [1]. Effekten har reproducerats många gånger. Till exempel kan någon ha hört att en släkting har blivit sjuk av matförgiftning. Även om de senare får veta att informationen inte var sann—och även om de accepterar och kommer ihåg rättelsen—kan de fortfarande visa en kvardröjande tilltro till den ursprungliga osanningen i andra sammanhang; de kan till exempel undvika den restaurang som missuppfattningen gäller.

Faktagranskning och rättelser verkar ”fungera” när man frågar människor direkt om deras uppfattningar. Till exempel kan människor återge rättelsen korrekt och konstatera att de inte längre tror på den ursprungliga osanningen. Men det garanterar inte att den felaktiga informationen inte dyker upp någon annanstans, till exempel när de svarar på frågor eller fattar beslut som endast indirekt är relaterade till misinformationen.

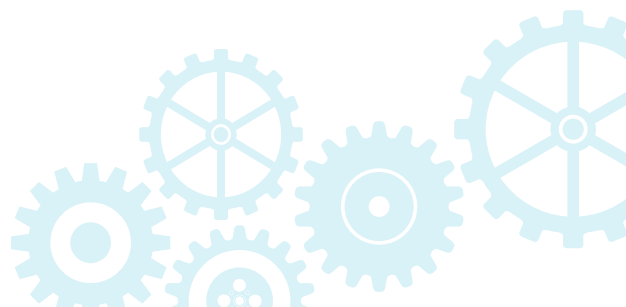
Även om felaktig information har lätt att fastna har vi möjlighet att motverka den. Vi kan förebygga att felaktig information slår rot från första början, eller så kan vi använda oss av de bästa metoderna för att framgångsrikt debunka felaktig information.

”Även korrigerad falsk information kan dröja kvar i minnet, men vi kan oftast motverka dess inflytande om vi tar till de bästa metoderna.”

Fastklamrade myter kan lämna fler spår

Det finns många bevis för att förändringar av övertygelser om faktiska förhållanden, trots att de varit framgångsrika, inte nödvändigtvis motsvaras av en förändring i attityd eller beteende. I polariserade samhällen (till exempel USA) vittnar medborgare om att de kommer att fortsätta att rösta på sin favoritpolitiker även om de upptäckt att en majoritet av politikerns uttalanden är falska [21,22,23]. Lyckligtvis behöver det inte vara så. I mindre polariserade samhällen (till exempel Australien) är de som röstar mer känsliga för politikerns sanningsenlighet [24].

Avstå dock inte från att debunka misinformation för att du är orolig för att det inte kommer att ändra människors beteenden. Framgångsrik debunkning kan påverka beteenden—det kan till exempel minska människors vilja att spendera pengar på tvivelaktiga hälsopreparat eller att sprida vilseledande innehåll online [25,26].

Förhindra felaktig information från att fastna om du kan

När felaktig information är svårubblig är en fruktsam strategi att hindra att den alls slår rot. Flera preventionsstrategier har konstaterats vara effektiva.

Något så enkelt som att varna människor om att de kan bli desinformerade kan reducera senare tilltro till felaktig information [27,28]. Även generella varningar ("media faktagranskar inte alltid innan de publicerar information som sedan visar sig vara osann") kan göra människor mer mottagliga för senare rättelser. Specifika varningar om att innehåll kan vara falskt har visat sig minska sannolikheten att människor delar informationen vidare online [28].

Inokulering eller "prebunkning" innefattar både en förvarning och en föregripande vederläggning och fungerar som den biomedicinska analogin [29]; genom att exponera människor för en betydligt försvagad dos av de tekniker som används för att sprida felaktig information (och genom att i förebyggande syfte bemöta den) kan "kognitiva antikroppar" bildas. Genom att till exempel förklara hur tobaksindustrin förde fram "lätsasexperter" på 1960-talet för att skapa en polariserad "debatt" om rökningens skadlighet för hälsan, blir människor mer motståndskraftiga mot andra övertalningsförsök med samma vilseledande argumentationsstrategi när det gäller global uppvärmning [30].

Effektiviteten hos inokulering har demonstrerats upprepade gånger och inom många olika områden [30,31,32,33,34]. Det har nyligen visat sig att inokulation kan skalas upp via engagerande multimediaapplikationer, såsom tecknade serier [35] och spel [36,37].

Enkla steg till större mediekunnighet

Bara att uppmuntra människor att kritisk utvärdera information medan de läser den, kan minska sannolikheten att de tar till sig falsk information [38] och göra dem mer omdömesgilla i sitt delningsbeteende [39].

Att utbilda läsare i specifika strategier för att stödja denna kritiska utvärdering kan hjälpa dem att utveckla viktiga vanor. Sådana strategier inkluderar: att ha en kritisk inställning till all information på sociala medier, att sänka farten och tänka över den erhållna informationen, att utvärdera dess sannolikhet i ljuset av andra alternativ [40,41], att alltid beakta var informationen kommer ifrån, inklusive källans meriter, kunnande och motiv [42], samt verifiera påståenden (till exempel genom "lateral läsning" [43]) innan de delas [44]. Lateral läsning betyder att kolla upp andra källor för att utvärdera en sajts trovärdighet snarare än att försöka analysera sajten i sig. Det finns många verktyg och förslag för att förbättra den digitala kompetensen [45].

Man kan inte utgå ifrån att människor spontant ägnar sig åt sådant beteende [39]. Människor varken kollar upp, utvärderar eller räknar in källors trovärdighet rutinmässigt i sin bedömning [10]. När de däremot gör det kan effekten av felaktig information från mindre trovärdiga källor reduceras (*se nästa textruta*).

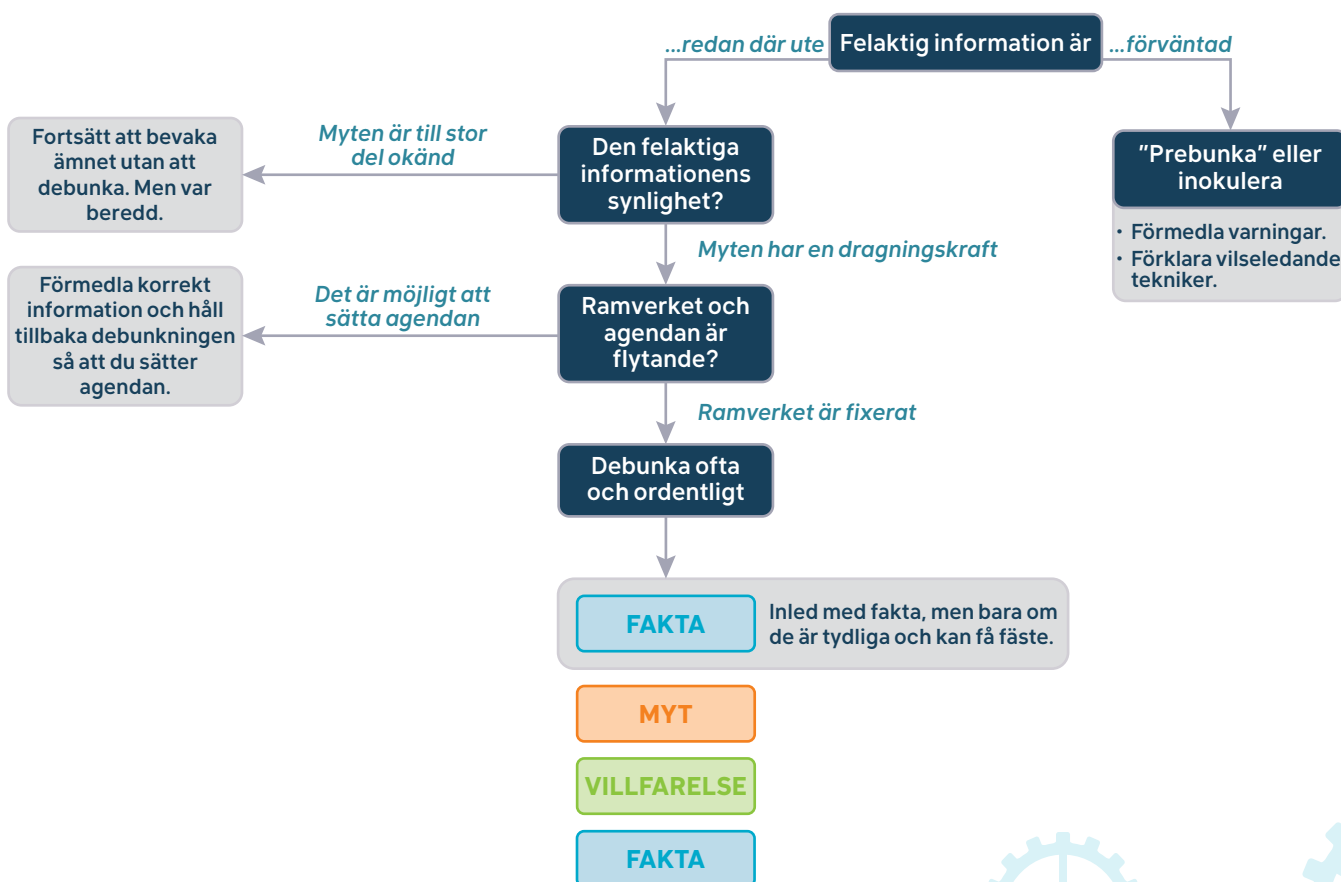
Debunkningens strategiska landskap

Om det inte går att förhindra att felaktig information fastnar har du ännu en sträng på din lyra: debunkning! Du bör dock först tänka på ett par saker innan du börjar debunka.

Alla har begränsat med tid och resurser, så du måste välja dina strider. Om en myt inte är vida spridd eller saknar potential att orsaka skada nu eller i framtiden, kan det vara meningslöst att debunka den; lägg kraften på annat håll i stället. Ju mindre som sägs om en okänd myt, desto bättre.

Rättelser måste peka ut felaktig information så att människor känner igen den. Att upplysas om felaktig information i samband med en rättelse orsakar inte mycket skada, även om rättelsen presenterar en myt för människor som inte tidigare hört talas om den [46]. Trots det bör man vara försiktig så att man inte ger onödig uppmärksamhet till marginella åsikter och konspirationer genom en rättelse. Varför spräcka myten om att öronvax kan lösa upp betong, om ingen har hört talas om den?

Den som debunkar bör också vara uppmärksam på att alla rättelser av nödvändighet förstärker det retoriska ramverk (en uppsättning argument eller "talepunkter") som skapats av någon annan. Man kan inte motbevisa någon annans myt utan att prata om den. På så sätt kan alla rättelser—även de framgångsrika—få oavsiktliga konsekvenser. Det kan därför vara mer fördelaktigt att sätta sina egna ramar. Man kan till exempel skapa en mer positiv uppsättning argument genom att uppmärksamma den enorma framgången och säkerheten med vaccin än genom att debunka vaccinerelaterade myter [47]. Då är de dina argument och dina ramar, inte någon annans.

Vem ska debunka?

Framgångsrik kommunikation hänger på kommunikatörens trovärdighet.

Information från källor som uppfattas som trovärdiga skapar vanligtvis starkare uppfattningar [48] och är mer övertygande [49,50]. Detta gäller överlag även felaktig information [51,52,53]. Dock kan trovärdigheten få begränsad effekt om källan inte ges mycket uppmärksamhet [54,55] eller när källan är en nyhetskanal snarare än en individ [56,57].

Trovärdigheten hos källor har också betydelse för rättelser av felaktig information, om än till en något lägre grad [51,53]. När trovärdighet och sakkunskap mäts mot varandra kan den uppfattade trovärdigheten av en debunkande källa spela större roll än dess uppfattade sakkunskap [58,59]. Källor med både hög trovärdighet och hög sakkunskap (till exempel vårdpersonal och pålitliga sjukvårdsinstitutioner) kan vara de mest ideala valen [60,61,62].

Det är värt att ha i åtanke att en källas trovärdighet betyder mer för vissa grupper än för andra beroende på innehåll och sammanhang [60,63]. Exempelvis misstror människor med negativ inställning till vacciner etablerade källor till vaccinrelaterad information (inklusive generellt betrodda sjukvårdsinstitutioner) [64].

Skräddarsy budskapet till mottagaren och använd en budbärare som är betrodd av målgruppen [65].
Misskreditera desinformationskällor med egenintresse [53].

Den svårfångade baktändningseffekten

För tio år sedan var forskare och praktiserande yrkesmän oroliga för att debunkning kunde "baktända", det vill säga ironiskt nog råka stärka missuppfattningar snarare än att försvaga dem. Nya studier har stillat den oron; baktändningseffekten är sällsynt och risken att den uppstår är lägre i de flesta situationer än man en gång trodde.

Avstå inte från att försöka debunka eller rätta till felaktig information av rädsla för baktändning eller att du råkar förstärka tron på osanningar [66,67,68].

Definition

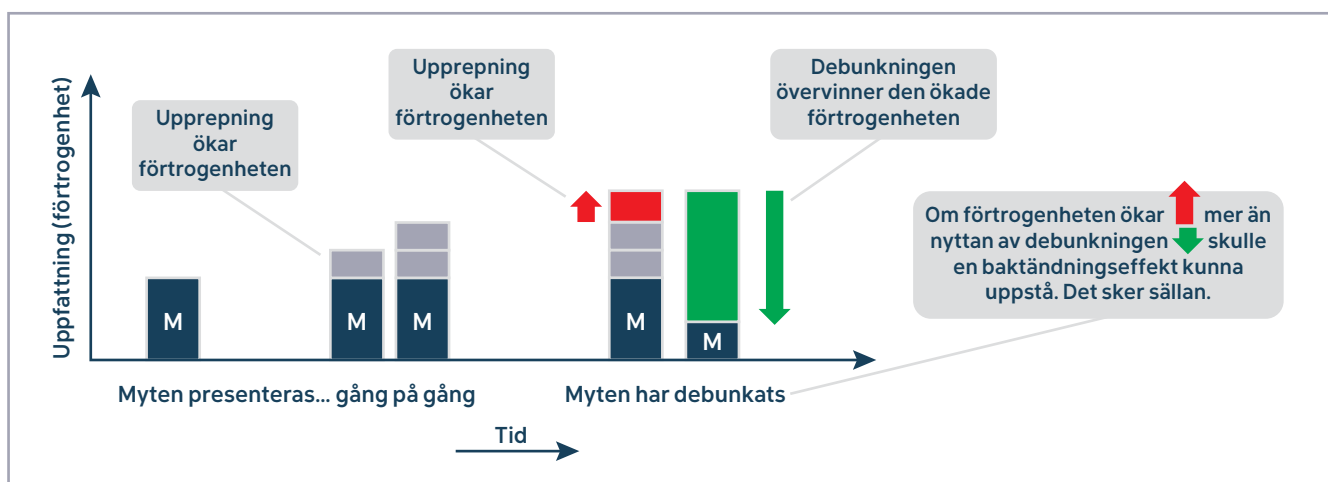
Baktändningseffekt: Baktändningseffekt är när en rättelse oavsiktligt förstärker tron på felaktig information i jämförelse med om en rättelse gjorts i förväg eller inte alls.

"Baktändningseffekter är inte så vanliga som vi brukade tro. Vi kan inte förutsäga de omständigheter där de skulle kunna uppstå."

Igenkännings baktändningseffekt

Upprepning gör information mer bekant. Bekant information uppfattas generellt som mer sanningsenlig än ny (den tidigare nämnda bedrägliga sanningseffekten). Eftersom en myt av nödvändighet upprepas när den debunkas uppstår risken att debunkningen gör myten mer bekant (se nedanstående figur). Tidigare evidens bekräftade den här tesen, men nyare och mer uttömmande experiment med att frambringa en baktändningseffekt enbart genom förtrogenhet med information har inte gett resultat [69,70]. Så även om upprepning av felaktig information generellt sett gör den mer bekant och stärker dess uppfattade sanningshalt, så har det konstaterats att upprepningen av en myt medan den tillbakavisas oftast är ett tryggt förfarande och rentav kan göra tillrättaläggandet starkare och mer effektivt [71].

”Att debunka en myt gör den mer bekant, men debunkningen övervinner oftast den ökade förtrogenheten.”

Uttröttnings effekten

Den här effekten hänvisar till idén att ”för många” motargument till ett falskt påstående kan få oavsiktlig eller motsatt effekt genom att trötta ut mottagaren. Den enda studie som undersökt det här konceptet fann dock inga bevis för en sådan effekt, utan kom istället till slutsatsen att en större mängd relevanta motargument generellt sett leder till en minskning av felaktiga uppfattningar [69].

Baktändningseffekt orsakad av en utmanad världsåskådning

Denna baktändningseffekt antas inträffa när ett tillrättaläggande som utmanar en persons världsåskådning stärker tron på den felaktiga informationen. Medan det tidigare fanns vissa bevis på effekten [72] indikerar ny forskning att det varken är ett genomgripande eller robust empiriskt fenomen.

Personlig erfarenhet kontra evidens

Även om kommunikatörer kan lägga märke till baktändningseffekter i vardagen, har många forskningsförsök visat att de faktiskt är ovanliga. Samhällsvetare försöker fortfarande ta reda på varför vissa människor ”baktänder” men inte andra, och varför dessa effekter slår till under vissa omständigheter men inte under andra. Likväl pekar den hittills ackumulerade evidensen på att det inte finns anledning att undvika debunkning och faktagranskning av oro för sådana effekter.

Flertalet studier har misslyckats med att framkalla baktändningseffekter även under teoretiskt sett fördelaktiga omständigheter [22,23,67,73,74]. Medan det finns rapporter om att en baktändningseffekt uppstår under vissa specifika omständigheter (till exempel när republikaner möts av information rörande försök att bromsa den globala uppvärmingen [75]), så har oron för baktändningseffekt orsakad av en utmanad världsåskådning varit oproportionerligt stor.

Världsåskådningens roll i att bekräfta uppfattningar

Även om baktändningseffekter är ovanliga när en persons världsåskådning utmanas, finns det andra sätt som världsåskådning kan påverka debunkning på.

Världsåskådning kan påverka det innehåll som människor väljer att ta till sig [76,77,78]. Selektiv exponering kan innebära att det är troligare att människor exponeras för falska eller missledande påståenden som bekräftar deras världsbild, och att de därmed i mindre grad exponeras för korrekt information i ämnet. För att illustrera: en analys visade att 62 procent av besöken på falska nyhetssidor till 20 procent gjordes av amerikaner med den mest konservativa informationsdieten [77].

En rättelses effektivitet beror till viss del på mottagarens villighet att tro på påståendet. Identifiering med en grupp leder troligen till en begränsning av hur en individ tänker kring ett ämne; beroende på identitet och ämne kan missuppfattningar förstärkas och påverka vem en person litar på. Detta sätter fingret på vikten av att använda sig av ett inkluderande språk och att undvika stigmatisering av grupper med felaktiga uppfattningar, vilket troligtvis polariserar mer än skapar den önskade förändringen.

Ny forskning visar att även om (mis)informationsdieter kan variera över det politiska spektrat, verkar vissa av de ovan beskrivna resonemangsprocesserna vara lika för personer till både vänster och höger på den politiska skalan [79].

”Sammanfattningsvis pekar ny evidens på att det inte finns anledning att undvika debunkning utifrån en oro för baktändningseffekter. Debutningen kommer troligen att vara åtminstone delvis effektiv, förutom under vissa specifika omständigheter när en persons världsåskådning utmanas.”

Debunka ofta och gör det noggrant

Enbart tillrättalägganden kan förmodligen inte helt få den felaktiga informationens grepp att släppa. Att påpeka att något är tvivelaktigt eller från en icke trovärdig källa är inte tillräckligt när det ställs mot upprepad exponering av felaktig information.

Det är mer troligt att debunkningen är effektiv om man har med tre eller fyra av följande komponenter:

FAKTA: börja med att konstatera vad som är sant

Inled med att konstatera vad som är sant, om det går att göra det enkelt och tydligt. Detta tillåter dig att rama in budskapet – du börjar med dina argument och inte någon annans.

Den bästa rättelsen är lika framträdande som den felaktiga informationen (rubrikmaterial, inte nedgrävd bland massa frågor).

Det räcker inte att bara bestrida ett påstående ("det där är inte sant").

En effektiv debunkningsmetod är att erbjuda ett alternativ baserat på fakta, det vill säga ett alternativ som fyller den "lucka" som uppstår när den felaktiga information korrigeras och förklarar vad som istället händer. Att ha ett alternativt orsakssammanhang underlättar för att "byta ut" den felaktiga informationen i en persons ursprungliga uppfattning mot en ny och sann version.

Den alternativa förklaringen bör inte vara mer komplex och den bör ha samma förklarande relevans som den ursprungliga missuppfattningen.

Det kan dock finnas omständigheter där fakta är så pass mångfacetterade att det är svårt att göra en kärnfull sammanfattning. I det fallet kan det vara bättre att börja med att förklara varför myten inte är sann innan du förklarar fakta.

MYT: peka ut den felaktiga informationen

Återge den felaktiga informationen, bara en gång, direkt innan själva rättelsen. Ett enstaka upprepande av myten är förmånlig innan en uppfattning kan ändras [27,71,82,83].

Onödiga upprepningar av den felaktiga informationen bör dock undvikas: även om baktändningseffekter är ovanliga vet vi att upprepning får information att framstå som mer sann [84,85,86].

Rättelser är mest framgångsrika om personen är eller uppmuntras till att vara skeptisk till källan eller avsikten med den felaktiga informationen [87].

FELSLUT: förklara varför den felaktiga informationen inte stämmer

Ställ rättelsen och den felaktiga informationen mot varandra. Försäkra dig om att dina motargument klart och tydligt kopplas samman med den felaktiga informationen. Det ska vara näst intill omöjligt för personen att ignorera, förbise eller låta bli att stanna upp vid de korrigerande elementen ens vid en snabb genomläsning [27,88,89].

Istället för att endast konstatera att den felaktiga informationen är falsk är det fördelaktigt att ge detaljer om varför den är det. Förklara (1) varför den felaktiga informationen från första början kunde antas vara korrekt, (2) varför det nu är tydligt att den är felaktig och (3) varför alternativet är det korrekta [81,90,91]. Det är viktigt för människor att se vad som är inkonsekvent för att kunna ändra sin uppfattning [71,83].

Detaljerade rättelser ger goda förutsättningar för att en ändrad uppfattning håller i sig över tid och förebygger en återgång till den tidigare och felaktiga uppfattningen [2,52,92].

Om så är möjligt, förklara varför informationen är felaktig genom att dels ge ett faktamässigt korrekt alternativ, dels genom att peka ut logiska luckor eller argumentationsfel i den felaktiga informationen. En fördel med att avslöja logiska och argumentationsmässiga felslut [66] är att de inte är specifika för ett särskilt ämne, vilket gör att människor kan dra nytta av debunkningen även i andra sammanhang. Så snart man vet att desinformation om klimatet förlitar sig på att plocka russinen ur kakan (eng. "cherry picking") [79] eller på att lyfta information ur dess sammanhang [93] kan man upptäcka liknande argumentationsknep bland till exempel antivaccinationsförespråkare.

FAKTA: konstatera vad som är sant ännu en gång

Upprepa vad som är fakta igen så att det är det sista personen processar.

Även efter en detaljerad motargumentation kommer effekten att avta över tid [3,52], så var beredd på att debunka upprepade gånger!

Generella riktlinjer:

Undvik vetenskaplig jargong och komplicerade, tekniska termer [94].

Välutformade grafer, videoklipp, foton och andra semantiska hjälpmedel kan underlätta för att klart och tydligt förmedla rättelser som inkluderar komplex eller statistisk information [95,96,97].

Sanningen är ofta mer komplicerad än falsk information som fått spridning. Du behöver anstränga dig för att översätta komplicerade idéer så att de blir lätta att ta till sig för målgruppen—att den korrekta informationen är lättläst, lätt att föreställa sig och lätt att komma ihåg [98,99,100].

Debunkning i sociala medier: en kollektiv ansträngning

De flesta människor vill ha korrekt information, så att få en liten knuff i rätt riktning och bli påmind om vad som är sant ökar kvaliteten på människors beslut kring vad de delar på sociala medier [39].

Mobilisera sociala medie-användare för att snabbt ge respons på felaktig information genom att dela korrekta fakta. Plattformens egna ansträngningar för att förhindra spridning av desinformation är inte alltid tillräcklig eller skalbar nog; rättelser från användare kan fungera om människor känner sig uppmuntrade att delta [101,102].

***”Fokusera på mellanmännsliga effekter i onlinekommunikation:
'om du ser något, säg något' ” [102].***

Enskilda individer har möjlighet att göra skillnad online; tillrättalägganden från användare, experter och algoritmer (som rekommenderar relaterade artiklar innehållande ett tillrättaläggande) kan vara effektiva som respons när det kommer till att reducera olika gruppers missuppfattningar [103,104,105].

Att se någon annan bli rättad på sociala medier (observerade tillrättalägganden) kan leda till en mer korrekt inställning till diverse olika ämnen [61].

Att inte säga ifrån kan omvänt leda till en ”tystnadsspiral”, både för den som rättas och den som ser tillrättaläggandet, där en tyst majoritet låter en högljudd men felinformerad minoritet styra narrativet [106,107,108].

Exempel på bemötande

FAKTA

Vetenskapsmän har observerat att människan har påverkan på klimatet

Uppvärmningen från växthusgaser som koldioxid har bekräftats i många led av evidens. Vid exakt de våglängder där koldioxid absorberar energi har mätningar från flygplan och satelliter visat att mindre värme släpps ut i rymden. Den högre atmosfären kyla ner medan den lägre atmosfären värms upp – ett tydligt exempel på växthuseffekten.

● Börja med sanningen om den är tydlig, kärnfull och lätt att ta till sig. Gör det enkelt, konkret och trovärdigt.

● Ge ett faktamässigt alternativ som fyller en "orsaksmässig kunskapslucka" och förklarar vad som hänt om den felaktiga informationen korrigeras.

● Det räcker inte att bara bestrida ett påstående ("det där är inte sant").

MYT

En vanligt förekommande klimatmyt är att eftersom det alltid har förekommit naturliga klimatförändringar måste också de nuvarande ha naturliga orsaker.

● Varna om att du kommer att återge en myt.

● Upprepa den felaktiga information, bara en gång, omedelbart innan rättelsen.

FELSLUT

Det här argumentet använder sig av det logiska felslutet att eftersom naturliga faktorer har orsakat klimatförändringar förr så måste naturliga faktorer alltid vara orsaken till klimatförändringar.

Med den logiken skulle upptäckten av en person som blivit mördad leda till slutsatsen att eftersom människor i alla tider har dött av naturliga orsaker så måste även mordoffret ha dött av naturliga orsaker.

● Förklara hur myten vilseleder.

● Peka på logiska felslut eller argumentationsfel som ligger till grund för den felaktiga informationen.

FAKTA

På samma sätt som en detektiv hittar ledtrådar på en brottsplats har vetenskapsmän funnit många ledtrådar i mätningar av klimatet som bekräftar att människan är orsaken till den globala uppvärmningen. Att den globala uppvärmningen är orsakad av människan är ett konstaterat faktum.

● Avsluta med att förstärka fakta.

● Upprepa om möjligt fakta flera gånger.

1. Johnson, H. M., & Seifert, C. M. (1994). Sources of the continued influence effect: When misinformation in memory affects later inferences. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 20(6), 1420-1436.
2. Ecker, U. K. H., O'Reilly, Z., Reid, J. S., & Chang, E. P. (2020). The effectiveness of short-format refutational fact-checks. *British Journal of Psychology*, 111(1), 36-54.
3. Paynter, J., Luskin-Saxby, S., Keen, D., Fordyce, K., Frost, G., Imms, C., ... & Ecker, U. K. H. (2019). Evaluation of a template for countering misinformation—Real-world autism treatment myth debunking. *PLOS ONE*, 14, e0210746. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0210746>.
4. Lewandowsky, S., Ecker, U. K. H., & Cook, J. (2017). Beyond misinformation: Understanding and coping with the post-truth era. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 6, 353-369. <https://doi.org/10.1016/j.jarmac.2017.07.008>.
5. Southwell, B. G., Thorson, E. A., & Sheble, L. (2018). Misinformation among mass audiences as a focus for inquiry. In B. G. Southwell, E. A. Thorson, & L. Sheble (Eds.), *Misinformation and mass audiences* (pp. 1-14). Austin: University of Texas Press.
6. Gangarosa, E. J., Galazka, A. M., Wolfe, C. R., Phillips, L. M., Miller, E., Chen, R. T., & Gangarosa, R. E. (1998). Impact of anti-vaccine movements on pertussis control: the untold story. *The Lancet*, 351(9099), 356-361.
7. Freeman, D., Waite, F., Rosebrock, L., Petit, A., Causier, C., East, A., ... & Bold, E. (2020). Coronavirus conspiracy beliefs, mistrust, and compliance with government guidelines in England. *Psychological Medicine*, 1-30. DOI 10.1017/s0033291720001890.
8. Hasher, L., Goldstein, D., & Toppino, T. (1977). Frequency and the conference of referential validity. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 16, 107-112.
9. Fazio, L. K., Brashier, N. M., Payne, B. K., & Marsh, E. J. (2015). Knowledge does not protect against illusory truth. *Journal of Experimental Psychology: General*, 144(5), 993.
10. Henkel, L. A., & Mattson, M. E. (2011). Reading is believing: The truth effect and source credibility. *Consciousness and Cognition*, 20(4), 1705-1721.
11. Pennycook, G., Cannon, T. D., & Rand, D. G. (2018). Prior exposure increases perceived accuracy of fake news. *Journal of Experimental Psychology: General*, 147, 1865-1880. DOI 10.1037/xge0000465.
12. Stanley, M. L., Yang, B. W., & Marsh, E. J. (2019). When the unlikely becomes likely: Qualifying language does not influence later truth judgments. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 8(1), 118-129.
13. Unkelbach, C., & Greifeneder, R. (2018). Experiential fluency and declarative advice jointly inform judgments of truth. *Journal of Experimental Social Psychology*, 79, 78-86.
14. Brady, W., Gantman, A., & Van Bavel, J. (2020). Attentional capture helps explain why moral and emotional content go viral. *Journal of Experimental Psychology*, 149, 746-756. <https://doi.org/10.1037/xge0000673>
15. Lorenz-Spreen, P., Lewandowsky, S., Sunstein, C. R., & Hertwig, R. (2020). How behavioural sciences can promote truth and, autonomy and democratic discourse online. *Nature Human Behaviour*. DOI: 10.1038/s41562-020-0889-7.
16. Lyons, B., Merola, V., & Reifler, J. (2019). Not Just Asking Questions: Effects of Implicit and Explicit Conspiracy Information About Vaccines and Genetic Modification. *Health Communication*, 34, 1741-1750.
17. Marsh, E. J., & Fazio, L. K. (2006). Learning errors from fiction: Difficulties in reducing reliance on fictional stories. *Memory & Cognition*, 34, 1140-1149.
18. Rapp, D. N., Hinze, S. R., Slaten, D. G., & Horton, W. S. (2014a). Amazing stories: Acquiring and avoiding inaccurate information from fiction. *Discourse Processes*, 51, 50-74. doi:10.1080/0163853X.2013.855048.
19. Benkler, Y., Faris, R., Roberts, H., & Zuckerman, E. (2017). Study: Breitbart-led right-wing media ecosystem altered broader media agenda. *Columbia Journalism Review*, 3, 2017.
20. Vargo, C. J., Guo, L., & Amazeen, M. A. (2018). The agenda-setting power of fake news: A big data analysis of the online media landscape from 2014 to 2016. *New Media & Society*, 20, 2028-2049.
21. Swire, B., Berinsky, A. J., Lewandowsky, S., & Ecker, U. K. H. (2017). Processing political misinformation: comprehending the Trump phenomenon. *Royal Society Open Science*, 4(3), 160802.
22. Swire-Thompson, B., Ecker, U. K., Lewandowsky, S., & Berinsky, A. J. (2020). They might be a liar but they're my liar: Source evaluation and the prevalence of misinformation. *Political Psychology*, 41, 21-34.
23. Nyhan, B., Porter, E., Reifler, J., & Wood, T. J. (2020). Taking fact-checks literally but not seriously? The effects of journalistic fact-checking on factual beliefs and candidate favorability. *Political Behavior*, 42, 939-960.
24. Aird, M. J., Ecker, U. K., Swire, B., Berinsky, A. J., & Lewandowsky, S. (2018). Does truth matter to voters? The effects of correcting political misinformation in an Australian sample. *Royal Society open science*, 5(12), 180593.
25. Hamby, A. M., Ecker, U. K. H., & Brinberg, D. (2019). How stories in memory perpetuate the continued influence of false information. *Journal of Consumer Psychology*, 30, 240-259. <https://doi.org/10.1002/jcpy.1135>.
26. MacFarlane, D., Tay, L. Q., Hurlstone, M. J., & Ecker, U. K. H. (2020). Refuting spurious COVID-19 treatment claims reduces demand and misinformation sharing. <https://doi.org/10.31234/osf.io/q3mkd>.
27. Ecker, U. K. H., Lewandowsky, S., Swire, B., & Chang, D. (2011). Correcting false information in memory: Manipulating the strength of misinformation encoding and its retraction. *Psychonomic Bulletin & Review*, 18(3), 570-578.

28. Mena, P. (2020). Cleaning up social media: The effect of warning labels on likelihood of sharing false news on Facebook. *Policy & Internet*, 12(2), 165-183.
29. McGuire, W. J., & Papageorgis, D. (1962). Effectiveness of forewarning in developing resistance to persuasion. *Public Opinion Quarterly*, 26, 24-34.
30. Cook, J., Lewandowsky, S., & Ecker, U. K. H. (2017). Neutralizing misinformation through inoculation: Exposing misleading argumentation techniques reduces their influence. *PLOS ONE*, 12(5): e0175799.
31. Amazeen, M.A. (2020). Resisting covert persuasion in digital news: Comparing inoculation and reactance in the processing of native advertising disclosures and article engagement intentions. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. DOI 10.1177/1077699020952131.
32. Banas, J. A., & Rains, S. A. (2010). A meta-analysis of research on inoculation theory. *Communication Monographs*, 77, 281-311.
33. Compton, J. (2013). Inoculation theory. In J. Dillard & L. Shen (Eds.), *The SAGE handbook of persuasion: Developments in theory and practice* (pp. 220-236). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
34. van der Linden, S., Leiserowitz, A., Rosenthal, S., & Maibach, E. (2017). Inoculating the public against misinformation about climate change. *Global Challenges*, 1(2), 1600008.
35. Cook, J. (2020). *Cranky uncle vs. climate change*. New York: Citadel Press.
36. Roozenbeek, J., & van der Linden, S. (2019). Fake news game confers psychological resistance against online misinformation. *Palgrave Communications*, 5(1), 12.
37. Maertens, R., Roozenbeek, J., Basol, M., & van der Linden, S. (2020). Long-term effectiveness of inoculation against misinformation: Three longitudinal experiments. *Journal of Experimental Psychology: Applied*. <http://dx.doi.org/10.1037/xap0000315>.
38. Rapp, D.N., Hinze, S.R., Kohlhepp, K., & Ryskin, R.A. (2014b). Reducing reliance on inaccurate information. *Memory & Cognition*, 42, 11-26.
39. Pennycook, G., McPhetres, J., Zhang, Y., Lu, J. G., & Rand, D. G. (2020). Fighting COVID-19 misinformation on social media: Experimental evidence for a scalable accuracy-nudge intervention. *Psychological Science*, 31, 770-780.
40. Hinze, S.R., Slaten, D.G., Horton, W.S., Jenkins, R., & Rapp, D.N. (2014). Pilgrims sailing the Titanic: Plausibility effects on memory for facts and errors. *Memory & Cognition*, 42, 305-324.
41. Sinatra, G. M., & Lombardi, D. (2020). Evaluating sources of scientific evidence and claims in the post-truth era may require reappraising plausibility judgments. *Educational Psychologist*, 55, 120-131. DOI: 10.1080/00461520.2020.1730181.
42. Wineburg, S., McGrew, S., Breakstone, J., & Ortega, T. (2016). Evaluating information: The cornerstone of civic online reasoning. *Stanford Digital Repository*. Retrieved January, 8, 2018.
43. Wineburg, S., & McGrew, S. (2019). Lateral reading and the nature of expertise: Reading less and learning more when evaluating digital information. *Teachers College Record* 121(11).
44. Donovan, A.M., & Rapp, D.N. (2020). Look it up: Online search reduces the problematic effects of exposures to inaccuracies. *Memory & Cognition*, 48, 1128-1145.
45. Kozyreva, A., Lewandowsky, S., & Hertwig, R. (in press). Citizens Versus the Internet: Confronting Digital Challenges With Cognitive Tools. *Psychological Science in the Public Interest*.
46. Ecker, U. K. H., Lewandowsky, S., & Chadwick, M. (2020). Can corrections spread misinformation to new audiences? Testing for the elusive familiarity backfire effect. *Cognitive Research: Principles and Implications*, 5, 41. <https://doi.org/10.1186/s41235-020-00241-6>.
47. Lakoff, G. (2010). *Moral politics: How liberals and conservatives think*. University of Chicago Press.
48. Kumkale, G. T., Albarracín, D., & Seignourel, P. J. (2010). The effects of source credibility in the presence or absence of prior attitudes: Implications for the design of persuasive communication campaigns. *Journal of Applied Social Psychology*, 40(6), 1325-1356.
49. Cone, J., Flaharty, K., & Ferguson, M. J. (2019). Believability of evidence matters for correcting social impressions. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116, 9802-9807. doi:10.1073/pnas.1903222116.
50. Pornpitakpan, C. (2004). The persuasiveness of source credibility: A critical review of five decades' evidence. *Journal of Applied Social Psychology*, 34(2), 243-281.
51. Amazeen, M. A., & Krishna, A. (2020). Correcting vaccine misinformation: Recognition and effects of source type on misinformation via perceived motivations and credibility. <https://ssrn.com/abstract=3698102>.
52. Swire, B., Ecker, U. K. H., & Lewandowsky, S. (2017). The role of familiarity in correcting inaccurate information. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 43(12), 1948.
53. Walter, N., & Tukachinsky, R. (2020). A meta-analytic examination of the continued influence of misinformation in the face of correction: how powerful is it, why does it happen, and how to stop it?. *Communication Research*, 47(2), 155-177.
54. Sparks, J. R., & Rapp, D. N. (2011). Readers' reliance on source credibility in the service of comprehension. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 37(1), 230.
55. Albarracín, D., Kumkale, G. T., & Poyner-Del Vento, P. (2017). How people can become persuaded by weak messages presented by credible communicators: Not all sleeper effects are created equal. *Journal of Experimental Social Psychology*, 68, 171-180. doi:10.1016/j.jesp.2016.06.009.
56. Dias, N., Pennycook, G., & Rand, D. G. (2020). Emphasizing publishers does not effectively reduce susceptibility to misinformation on social media. *The Harvard Kennedy School (HKS) Misinformation Review*, 1. doi:10.37016/mr-2020-001.

57. Pennycook, G., & Rand, D. G. (2020). Who falls for fake news? The roles of bullshit receptivity, overclaiming, familiarity, and analytic thinking. *Journal of personality*, 88(2), 185-200.
58. Ecker, U. K. H., & Antonio, L. (2020). Can you believe it? An investigation into the impact of retraction source credibility on the continued influence effect. <https://doi.org/10.31234/osf.io/qt4w8>.
59. Guillory, J. J., & Geraci, L. (2013). Correcting erroneous inferences in memory: The role of source credibility. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 2(4), 201-209.
60. Durantini, M. R., Albarracín, D., Mitchell, A. L., Earl, A. N., & Gillette, J. C. (2006). Conceptualizing the influence of social agents of behavior change: A meta-analysis of the effectiveness of HIV-prevention interventionists for different groups. *Psychological Bulletin*, 132, 212-248. doi:10.1037/0033-2909.132.2.212.
61. Vraga, E. K., & Bode, L. (2017). Using expert sources to correct health misinformation in social media. *Science Communication*, 39(5), 621-645.
62. van der Meer, T. G., & Jin, Y. (2020). Seeking formula for misinformation treatment in public health crises: The effects of corrective information type and source. *Health Communication*, 35(5), 560-575.
63. Cook, J., & Lewandowsky, S. (2016). Rational irrationality: Modeling climate change belief polarization using Bayesian networks. *Topics in Cognitive Science*, 8, 160-179. doi:10.1111/tops.12186.
64. Krishna, A. (2018). Poison or prevention? Understanding the linkages between vaccine-negative individuals' knowledge deficiency, motivations, and active communication behaviors. *Health Communication*, 33, 1088-1096.
65. Scheufele, D. A., & Krause, N. M. (2019). Science audiences, misinformation, and fake news. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116(16), 7662-7669.
66. Schmid, P., & Betsch, C. (2019). Effective strategies for rebutting science denialism in public discussions. *Nature Human Behaviour*, 3(9), 931-939.
67. Wood, T., & Porter, E. (2019). The elusive backfire effect: Mass attitudes' steadfast factual adherence. *Political Behavior*, 41(1), 135-163.
68. Porter, E., & Wood, T. J. (2019). *False Alarm: The Truth About Political Mistruths in the Trump Era*. Cambridge University Press.
69. Ecker, U. K. H., Lewandowsky, S., Jayawardana, K., & Mladenovic, A. (2019). Refutations of equivocal claims: No evidence for an ironic effect of counterargument number. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 8, 98-107.
70. Swire-Thompson, B., DeGutis, J., & Lazer, D. (2020). Searching for the backfire effect: Measurement and design considerations. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*. DOI 10.1016/j.jarmac.2020.06.006.
71. Ecker, U. K. H., Hogan, J. L., & Lewandowsky, S. (2017). Reminders and repetition of misinformation: Helping or hindering its retraction? *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 6(2), 185-192.
72. Nyhan, B., & Reifler, J. (2010). When corrections fail: The persistence of political misperceptions. *Political Behavior*, 32(2), 303-330.
73. Ecker, U., Sze, B., & Andreotta, M. (2020). No effect of partisan worldview on corrections of political misinformation. <https://doi.org/10.31234/osf.io/bszm4>.
74. Haglin, K. (2017). The limitations of the backfire effect. *Research & Politics*, 4(3), 2053168017716547.
75. Hart, P. S., & Nisbet, E. C. (2012). Boomerang effects in science communication: How motivated reasoning and identity cues amplify opinion polarization about climate mitigation policies. *Communication research*, 39, 701-723.
76. Grinberg, N., Joseph, K., Friedland, L., Swire-Thompson, B., & Lazer, D. (2019). Fake news on Twitter during the 2016 US presidential election. *Science*, 363(6425), 374-378.
77. Guess, A. M., Nyhan, B., & Reifler, J. (2020). Exposure to untrustworthy websites in the 2016 US election. *Nature human behaviour*, 4(5), 472-480.
78. Hart, W., Albarracín, D., Eagly, A. H., Brechan, I., Lindberg, M. J., & Merrill, L. (2009). Feeling validated versus being correct: a meta-analysis of selective exposure to information. *Psychological Bulletin*, 135, 555-588.
79. Lewandowsky, S., & Oberauer, K. (2016). Motivated rejection of science. *Current Directions in Psychological Science*, 25, 217-222.
80. Ecker, U. K. H., Lewandowsky, S., & Tang, D. T. (2010). Explicit warnings reduce but do not eliminate the continued influence of misinformation. *Memory & Cognition*, 38(8), 1087-1100.
81. Seifert, C. M. (2002) The continued influence of misinformation in memory: What makes a correction effective? *Psychology of Learning and Motivation*, 44, 265-292.
82. Guzzetti, B. J. (2000). Learning counter-intuitive science concepts: What have we learned from over a decade of research? *Reading & Writing Quarterly*, 16, 89-98.
83. Kendeou, P., & O'Brien, E. J. (2014). The Knowledge Revision Components (KReC) framework: Processes and mechanisms. In D. Rapp, & J. Braasch (Eds.), *Processing Inaccurate Information: Theoretical and Applied Perspectives from Cognitive Science and the Educational Sciences*, Cambridge: MIT.
84. Begg, I. M., Anas, A., & Farinacci, S. (1992). Dissociation of processes in belief: Source recollection, statement familiarity, and the illusion of truth. *Journal of Experimental Psychology: General*, 121(4), 446.
85. Brashier, N. M., Eliseev, E. D., & Marsh, E. J. (2020). An initial accuracy focus prevents illusory truth. *Cognition*, 194, 1040.
86. Fazio, L. K., Brashier, N. M., Payne, B. K., & Marsh, E. J. (2015). Knowledge does not protect against illusory truth. *Journal of Experimental Psychology: General*, 144(5), 993.

87. Fein, S., McCloskey, A. L., & Tomlinson, T. M. (1997). Can the jury disregard that information? The use of suspicion to reduce the prejudicial effects of pretrial publicity and inadmissible testimony. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 23(11), 1215-1226.
88. Elsey, J. W., & Kindt, M. (2017). Tackling maladaptive memories through reconsolidation: From neural to clinical science. *Neurobiology of Learning and Memory*, 142, 108-117.
89. Kendeou, P., Butterfuss, R., Kim, J., & Van Boekel, M. (2019). Knowledge Revision Through the Lenses of the Three-Pronged Approach. *Memory & Cognition*, 47, 33-46.
90. Chan, M. P. S., Jones, C. R., Hall Jamieson, K., & Albarracin, D. (2017). Debunking: A meta-analysis of the psychological efficacy of messages countering misinformation. *Psychological Science*, 28(11), 1531-1546.
91. Kendeou, P., Smith, E. R., & O'Brien, E.J. (2013). Updating during reading comprehension: Why causality matters. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 39, 854-865.
92. Rich, P. R., & Zaragoza, M.S. (2020). Correcting Misinformation in News Stories: An Investigation of Correction Timing and Correction Durability. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, <https://doi.org/10.1016/j.jarmac.2020.04.001>.
93. Lewandowsky, S., Cook, J., & Lloyd, E. (2018). The 'Alice in Wonderland' mechanics of the rejection of (climate) science: simulating coherence by conspiracism. *Synthese*, 195, 175-196.
94. Oppenheimer, D. M. (2006). Consequences of erudite vernacular utilized irrespective of necessity: Problems with using long words needlessly. *Applied Cognitive Psychology*, 20, 139-156.
95. Fenn, E., Ramsay, N., Kantner, J., Pezdek, K., & Abed, E. (2019). Nonprobative photos increase truth, like, and share judgments in a simulated social media environment. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 8(2), 131-138.
96. Newman, E. J., Garry, M., Bernstein, D. M., Kantner, J., & Lindsay, D. S. (2012). Nonprobative photographs (or words) inflate truthiness. *Psychonomic Bulletin & Review*, 19(5), 969-974.
97. Newman, E. J., Garry, M., Unkelbach, C., Bernstein, D. M., Lindsay, D. S., & Nash, R. A. (2015). Truthiness and falsiness of trivia claims depend on judgmental contexts. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 41(5), 1337.
98. Alter, A. L., & Oppenheimer, D. M. (2009). Uniting the tribes of fluency to form a metacognitive nation. *Personality and Social Psychology Review*, 13, 219-235. doi: 10.1177/1088868309341564.
99. Reber, R., & Schwarz, N. (1999). Effects of perceptual fluency on judgments of truth. *Consciousness and Cognition*, 8(3), 338-342.
100. Schwarz, N., Newman, E., & Leach, W. (2016). Making the truth stick and the myths fade: Lessons from cognitive psychology. *Behavioral Science & Policy*, 2(1), 85-95.
101. Becker, J., Porter, E., & Centola, D. (2019). The wisdom of partisan crowds. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116, 10717-10722.
102. Bode, L., & Vraga, E. K. (2018). See something, say something: Correction of global health misinformation on social media. *Health Communication*, 33(9), 1131-1140.
103. Bode, L., & Vraga, E. K. (2015). In related news, that was wrong: The correction of misinformation through related stories functionality in social media. *Journal of Communication*, 65(4), 619-638.
104. Clayton, K., Blair, S., Busam, J. A., Forstner, S., Gance, J., Green, G., ... & Sandhu, M. (2019). Real solutions for fake news? Measuring the effectiveness of general warnings and fact-check tags in reducing belief in false stories on social media. *Political Behavior*, 1-23.
105. Vraga, E. K., Kim, S. C., Cook, J., & Bode, L. (2020). Testing the Effectiveness of Correction Placement and Type on Instagram. *The International Journal of Press/Politics*, 1940161220919082.
106. McKeever, B.W., McKeever, R., Holton, A.E., & Li, J.Y. (2016). Silent majority: Childhood vaccinations and antecedents to communicative action. *Mass Communication and Society*, 19(4), 476-498. DOI: 10.1080/15205436.2016.1148172.
107. Noelle-Neumann, E. (1974). The spiral of silence: A theory of public opinion. *Journal of Communication*, 24(2), 43-51.
108. Van Duyn, E. (2018). Hidden democracy: political dissent in rural America. *Journal of Communication*, 68, 965-987.

